

"Dan Robescu este un căutător de frumos și de puritate omenească și ne lasă impresia că trăim vremuri când timpul și visarea ne erau familiare și ne dădeau aripi. El (Dan Robescu), poetul călătorilor", al crizantemei și al florilor de câmp se lasă copleșit de emoții și sedus de iubire și descoperă că deasupra acestora trebuie să fie ceva mai frumos".

(Florin Andriș)

"Dan Robescu își pune pecetea sufletului în fiecare poem și se apropie de oameni, nu cotropindu-i cu dorințe, cu vorbe sau cu fapte, ci cu recunoștință, cu dorința de a surprinde toate nuanțele cu sau fără rost, în care celălalt a lăsat o urmă de suflet... În fața poeziilor lui Dan Robescu, aducătoare de credință și minuni, avem impresia că ceva ne scutură, peste suflet, flori de măr".

(Simina Giuroiu)

"A vorbi despre Dan Robescu înseamnă a număra stelele".

(Ion Conac)

"Dan Robescu are vocația unui creator autentic, cu maturitate artistică, și în lirica actuală este o voce unică, aducând în sufletele noastre lumină și iubire".

(Prof. Al. Ciurea)

"Dan Robescu reușește să ne propună o călătorie mult așteptată, o meditație asupra CĂLĂTORIEI. Însotindu-l pe cărările sufletului, poate ne vom regăsi în vreunul din popasurile sale, care pot fi, prin lumina timpului, o grăitoare încercare pentru fiecare dintre noi".

(Ion Conac)

"Dan Robescu este copilul temeliei umane".

(Mihail Rogobete)

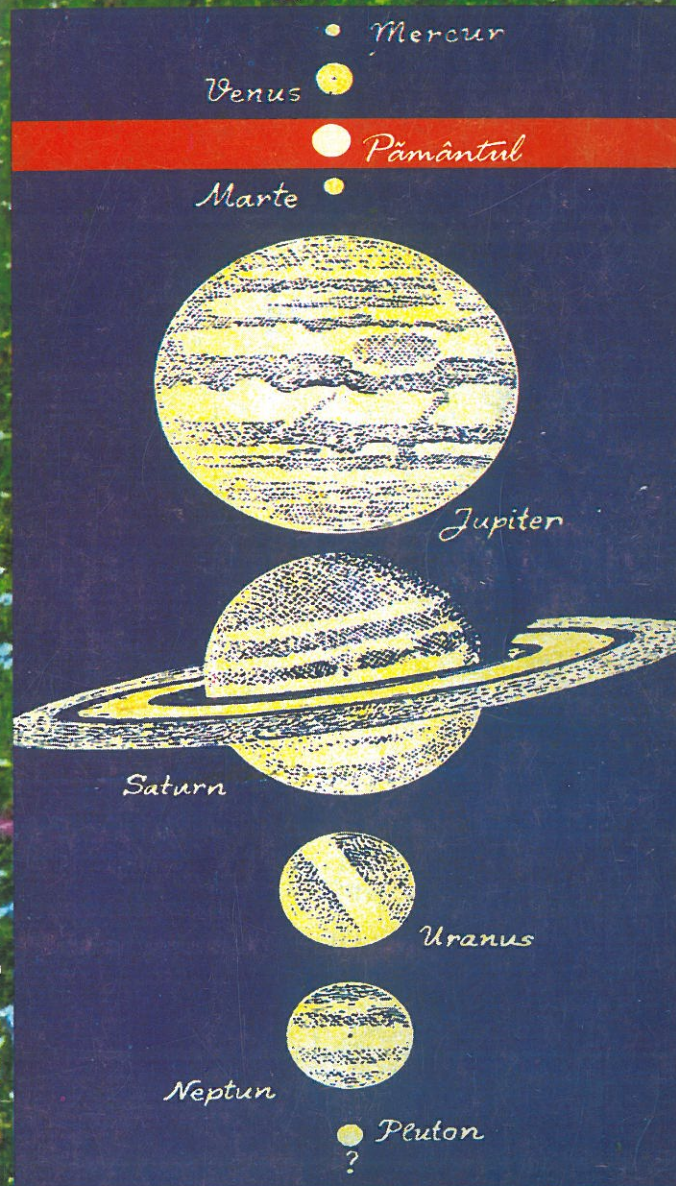
"Dan Robescu... o carte de aleasă simțire".

(Dr. Constantin Rădoi)

ISBN (10) 973-7830-38-5
ISBN (13) 978-973-7830-38-8

Dan Robescu

Călător pentru tine

Editura TipoRadical - 2006

DAN ROBESCU

Călător pentru tine

Editura TipoRadical
Drobeta Turnu Severin – 2006

Această carte nu ar fi putut apărea fără sprijinul colegilor mei de școală:

Sandu Ion – inginer șef „Apele Române” – Mehedinți

Marinică Stoian – director D.S.P. Mehedinți

Gheorghe Robu – director general P.H. Continental

Mehedinți

Ion Grecu – director Biroul Județean de

Metrologie Legală Mehedinți

Constantin Chisăliță – director executiv REMAT

Mehedinți

Iulică Iacobescu – inginer OJCGC Mehedinți

Ionel Trăilă – manager SC MONTMAR SA București

căroră le mulțumesc sincer și pe care îi iubesc deopotrivă

Pământul are nevoie de dragoste,

De aceea în drumul meu

Cu flori de câmp

Dedic această carte

Celor pe care îi iubesc...

Și ei știu aceasta.

Dan Robescu

Consilier editorial: dipl. ing. Dana Filip

Tehnoredactare, machetare grafică și coperta: Justin Stăvaru

*De câțiva ani buni, poetul severinean Dan Robescu călătorește. Ba „la porțile timpului”, ba „printre oameni”, ba „între stea și lumină”. În „traducere”, poetul nostru încearcă a-și stabili coordonatele propriului univers liric. Prezentul ciclu de versuri se intitulează **Călător pentru tine**. S-ar putea spune că avem, în sfârșit, șansa de a afla numele beneficiarului acestor călătorii. Cine să fie aceste beneficiar? O persoană cu totul specială? Cititorul anonim, în mâinile căruia ar putea cădea, din întâmplare, cartea lui Dan Robescu? Înclin să cred în această din urmă variantă. Fie și numai pentru faptul – elementar! – că un creator nu-și poate unidirecționa mesajul. Dan Robescu este poetul stărilor normale, el bucuriilor simple, firești.*

El are nostalgia paradisului pierdut într-o vârstă ce-și consemna reperele afective pe filele unui calendar sui generis al naturii interioare.

Pe această traiectorie, Dan Robescu se întâlnește – și nu de puține ori – cu eşantioane de conglomerate lirice abandonate ori scăpate de sub supraveghere, din laboratoarele unui Giuseppe Ungaretti („metafora definiție”, transformată aproape într-un abuz retoric) sau Adrian Păunescu (cel rătăcit în sonete existențialiste,

Tiparul executat la SC TIPOIMPEX RADICAL SRL
Drobeta Turnu Severin, str. I.C.Brătianu, nr. 1
Telefon/ Fax 0252 333 688

Comanda nr. 13

Coli tipo: 6

IMPRIMAT ÎN ROMÂNIA

din perioada 1985-1995). Dan Robescu știe, cu toate acestea, să rămână, pe ansamblu, un poet original, în primul rând prin aspirația către simplitatea frustă, necontrafăcută. Condiția ar fi ca totul să nu eșueze într-un manierism – e drept, ciudat – al simplității, al naturaleții căutate. Am însă convingerea că Dan Robescu va ști să-și regleze filtrul stărilor interioare, astfel încât să poată evita căderea în tentația romanței facile, a reflecțiilor edulcorate, cu vagi ecouri de metafizic desuetă. El este un poet cu fibră și, cel puțin deocamdată, nu pare cercetat de fatala maladie a autorlăcului. Dan Robescu își numește poeziile și pe cei care le-au inspirat *flori de câmp*. Este modestia (sau poate orgoliul) îngăduite unui adevărat ales al muzelor.

EUGEN MĂICĂNEANU

30 mai 2006, Drobeta Turnu Severin

Dacă te iubesc

Dacă
te iubesc
frumos?

întreabă
clipele
care
trec

pentru tine

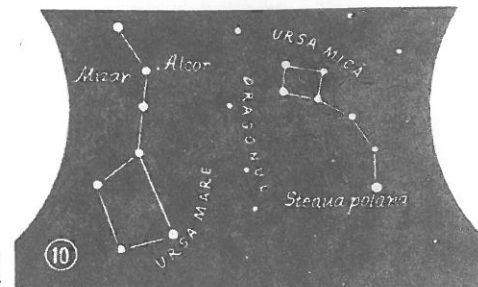
Ultima clipă

În
ultima
clipă

rămân
cu noi

doar amintirile frumoase

Steaua Nordului

Danei Filip

Lasă-mă să te iubesc frumos
Să nu ne disprețuiască anii
Vorba mea să-ți fie de folos
Lasă-mă să-ți ningă-n gând castanii

Lasă-mă să te iubesc mai mult
Fără sărăcia din culise
Ce ne mută sufletu-n urât
Și ne uită-atât de multe vise

Lasă-mă să te iubesc senin
Fără ploi și vânturi în rafale
Să-ți rămână SUFLET din furtuni
Și să-ți las lumină vieții tale

Lasă-mă să fiu în clipa grea
Steaua Nordului în viața ta

Absența ta

Dor-
am
numit
absența ta

Fără tine
iau aminte
la
izvorul

părerilor de rău

Amintiri alese

Dăruiește
apropierii
noastre

amintiri alese

flacăra
ivită
lângă
inima mea

păstrează frumusețea ta, anilor

Dincolo de tine

Dincolo de tine -
am găsit
numai
absența ta

Fiecare clipă
iroasă
lasă
inimii

poveri de gând

Aș vrea... ce îmi doresc tăcut

Aș vrea să-ți fiu un început
De răsărit cu cer senin
Ce uită floarea de venin
Durerilor ce s-au pierdut

Aș vrea să-ți fiu un dar cumva
Aș vrea să-ți fiu un dor de bine
Să nu mai știu decât de tine
Să cred c-a fost mereu așa

Aș vrea să nu vorbim prea mult
Că trebuia să-mi fii aleasă
Să nu-ți lipsească flori pe masă
Când mă ascuți, să te ascult

Aș vrea când ochii ți-i sărut
Să știi... ce îmi doresc tăcut

Cel mai frumos dar

Am întâlnit
o femeie

nerușinat
de frumoasă

Dacă mi-aș da
silița
aș face-o
să mă înțeleagă

Dar mie mi-e dor...

Mi-e dor
de tine

Poate cel mai frumoas
dar
pe care l-am avut
vreodată
pentru o femeie

Lumea în care cred

Eu vin dintr-o lume urâtă
Ivită de oamenii răi
Pizmași și nedemni, nătărăi

Ce au în gândire cucută

Eu vin nu cu stângul, am dreptul
Să scap de talazuri ce dor
Iscate de cei care mor
Când jalnic în mână țin sceptrul

Eu vin într-o lume frumoasă
În care de tine mi-e dor
Când greul înseamnă ușor
Și viața o clipă aleasă

Eu vin într-o lume de bine
Și cred într-o lume cu tine

Surâsul inimii tale

N-aş fi crezut
nicicând
ca dintr-o singură
zi

-lumină dinspre răsărit –

să apară

în zorii dimineţii
mele,

surâsul inimii tale

Zâmbet final

Cu tine mă-ntâlnesc?
Cu umbra ta?

Nu ştiu ce pot răspunde
Deocamdată

Când vine seara
Ziua mi te ia

Când vine ziua
Te mai pierd o dată

Dar nu vor fi nicicând păreri de rău
Zâmbeşti din viaţa mea, în gândul meu

Doar liniștea ta

Să nu stai departe de mine
Și ziua să-ți fie un târg
Să schimbi dimineți în amurg
Aleasa doritului bine

Tu nu ești femeia ascunsă
Tu nu ești femeia mister
Tu ești o cunună de cer
Deasupra iubirii ajunsă

Nu-i drept! Fără dragostea ta
Mă știu ca o poartă încuiată
Ce lasă iubirea să bată
Când cheia pierdută-i din ea

Doar liniștea ta îmi destramă
Nespusa prezentului teamă

Ninsori cu tine

Am multe fericiri cu tine
Dar nu mai vreau să le numesc
Le știi și tu la fel de bine
Și când dorim ne întâlnesc

Cu zâmbet risipim absente
Clipe prezente uneori
Și revenim printre comori
Cu noi și noi dorințe prezente

Albastrul zilei poate fi
Orice culoare își dorește
În noi rămâne omeneste
Seninul fiecărei zi

E minunat că-mi este bine
Și ninge-n viața mea cu tine

Zi discretă

TOATE
au plecat
cu tine
într-o
zi
discretă

Despărțire

E trist
când
sângele nostru
ia alte drumuri

Răsplata vieții

Nimic și așteptare rămâne-n perspectivă
Răsplata existenței
apare
în derivă

Când pentru munca vieții
(Ce trist
că e așa)

Aștepti un an
de zile

Ca să primești ceva

Raiul din noi

Lasă-te iubită doar frumos
Lasă-te iubită fără farse
Să-ți rămână gând de abanos
Peste toate gândurile arse

Lasă-te iubită, nu risca
Verile se duc în amintire
Către toamne, ca o presimțire
Că a fost nedreaptă viața ta

Lasă-te iubită cât mai drag
Anilor să nu le fii povară
Cu tristețea ta ce ne măsoară
Iernile ce nu ne bat în prag

Lasă-te iubită într-un rai
Pământesc, ce numai tu îl ai

Demnitatea oricând

La noi
și despărțirea-i
gestul demn

Când ochii
atât de multe-și povestesc

Plecarea ta
venirii
e un semn

„La revedere!”
înseamnă
„te iubesc!”

Culoarea dragostei tale

De ziua nașterii
mele

privirea și îmbrățișarea
noastră

-în care timpul n-a mai contat –

m-au învățat
și
mi-au dăruit

culoarea dragostei
tale

Cel mai frumos anotimp

Cel mai frumos
anotimp

ești tu

Seara darurilor tale

domnului doctor Constantin Enache

O seară fericită, fără umbre
Nu-mi pasă de nimic și n-am de ce
Te știi iubirea mea și știi cum e
Și prea departe-s gândurile sumbre

Apropierea ta îmi face bine
Și nu-mi pasă de rele ce gândesc
Ești noaptea bucuriei care vine
Cu tine-n gând, cu tine mă trezesc

Ce calde-s toate, mâna ta mi-arată
Și stele pământene dacă vrea
E minunat să fii iubirea mea
Și seara asta pare mai curată

Un zâmbet luminează chipul tău
Și tot ce-ți aparține e al meu

Stăpânii planetei

O gură de mâncare...

... și-o vorbă bună

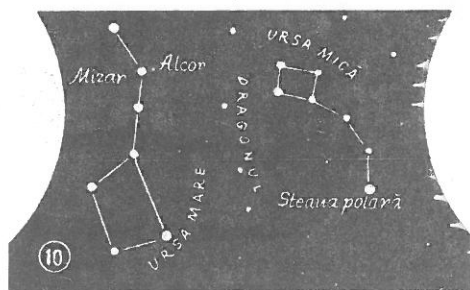
Demnitate

În fața versului

și moartea

se-nclină

Caleașca Cerului

Ne vom întoarce
soli
ai lumii noastre

Spre a porni
iubirilor
cărare

Purtați de-o lectică
prin zări
albastre

Caleașca Cerului...

sau Carul Mare

Dor

Numele meu
este începutul
numelui tău

Împreună
ele sunt clipa
dintâi

a unui
drum
care

anulează
sfidează
leagă

nesocotește
sau uită

depărtările

Acasă la noi

Dor de tine

acasă la noi

numai

acasă

Fiecare

inspirat gest al tău

liniștește

inimii

plecarea ta

Mai frumoasă ca Raiul

Ninge-n gând
cu tine...

Cum a fost?

De ce?

Se putea mai bine?

-Vieții

nu-i judec traiul -

Pentru mine,

rămâi

mai frumoasă
ca Raiul

Drum de dor

Dureros
amintirile
nu
ajung
Făuresc
incert
linia chipului tău
-inspirat drum de dor-
până la tine

Paradox

prietenului meu Gigi Bălan

Depărtându-ne chiar
anii
ne vor
apropia

Frumusețile
indescifrabile
lăsate de acum
inimii

pustiesc depărtările

Poveste nemuritoare

De departe

am

numai

amintirea ta

Formez

imagini din

lumina gândurilor tale când

inima bate cuvinte

prevestind o poveste nemuritoare

Pentru totdeauna

Dacă

ar ști lumea

numai

atât

fără

indiscreția fățișă

lăsată ostentativ fiecărei zi

i-aș mulțumi iubirii noastre

pentru totdeauna

Seninul amândurora

Încerc o clipă fără tine
Și simt că-mi este frig deja
Nu fără tine-i lumea mea
Și-n gând durerea se menține

Îmi par deodată toate-n plus
Haotic toate-mi stau în minte
Și parcă nu mai am cuvinte
Și nu mai e nimic de spus

Tăcerea pare plumb sau ploi
Nedreaptă pare viața mea
Colind ca un intrus prin ea
Să trec pustiul dintre noi

În dar m-așteaptă ochii tăi
Seninul pentru amândoi

Darurile inimii

Dacă nu aș ști că
ai să te întorci
ninsorile mele
ar lăcrima

Formez dureros
imagini
lăsate de tine
inimii

pentru mine doar

Noi doi

Nimeni
nu știe
că ești iubita mea

Doar tu
reverența frunzelor de nuc
sau gândul toamnei
prin flori de crizanteme
dar
cât de demn
și cât de frumos
este
să știi un gând
pe care numai noi doi
dragostea
și Dumnezeu

îl știe

Când ne vom reîntâlni

Toate
cuvintele
frumoase
pe care
nu le-am spus

ți le voi spune
cu aceeași
dragoste

într-o
altă dimineață

când ne vom reîntâlni

Când știi că ai să vii

Nu-mi pare
rău
dacă plec

când știu

că ai să vii
și tu

Va fi altă zi

nepoatei mele, Adelina Făiniși

Și n-am să-ți văd
ninsoarea
din păr

Dar
tu
ai să te bucuri

că știu
de ea

Deasupra tuturor

Ți-am întâlnit
povara
din privirea
acelei zile
dar
știam
de la tine

că numai
gândul
de a te ști
iubită

te înalță deasupra

tuturor

Aceeași zi

Uneori
când nu ești
lângă mine

aș vrea să facem
atât de multe
împreună

încât
din toate

să ne rămână
câte o floare
câte un semn de vară
peste care să cadă
frunze de toamnă
sub lumina unui fulg de nea
pentru fiecare
a noastră

aceeași zi

Prinosul dragostei

De ce
să amestecăm
seninul florilor

cu temerile iubirii?

Să le respectăm
ceea ce sunt:

prinosul dragostei

Clipă împreună

Aș dori
-mi-ai spus-
ca această

clipă împreună

să rămână

cea mai frumoasă
amintire

pentru noi

Seara tuturor

În seara
aceasta
când anii pleacă și vin

în care oamenii
sunt
sau se doresc
fericiți

să ne gândim
și la cei
ce nu sunt:

este

seara tuturor

Rostul vieții

Când
te trezești
dimineața

și știi
când cineva
drag

se gândește
la tine

ai un rost

Timpul florilor

Am încercat
bucuria
de altădată

dar
dimineața
n-a mai fost
la fel

Florile se dăruiesc
când trebuie

Întâia bucurie

Nu pot să cred
că
sărbătorile
nu-ncep

cu tine

Greu de găsit

domnului Tică Morjan

Sunt
greu de găsit

și
dacă
vrei
să mergi
pe urmele
mele

îți trebuie

pantofi curați

Dincolo de toate

Dincolo de toate –

astfel
numesc
acum

frumusețea
iubirii

lăsând
inimii

părerea ei

Și ceasul își vede de drum

Nu caut la clipa ce vine
Îmi caut în mine ascuns
Zâmbind, dar cu sufletul plâns
Ceva ce mă leagă de tine

Și strig amintirile toate
Dar nu mă aud ce le spun
Încerc să le țin –

Nu se poate!

Și ceasul își vede de drum...

Iubire adevărată

Tu ești
iubirea mea

Tu ești
adevărul
care nu doare

Tu ești
pământul
pe care calc-

și floarea mea

Tu ești
iubirea mea
adevărată

Tu mi-amintești

Tu mi-amintești că mai există bine
Tu mi-amintești cum totul e frumos
Când vin, să uit durerile din mine
Când plec, să știu că doru-i de folos

Tu mi-amintești că doar seninul minții
Răzbate peste tot ce e hidos
Că e prostia mama rugăminții
Și doar încrezătorii au un rost

Tu-mi liniștești atâta îndoială
Că nu mai vreau să mă cunosc cu ea
E doar o picătură din cișmea
Și nu rămâne vieții socoteală

Tu mă iubești și le-nțelegi pe toate
Și răul chiar când încă se mai poate

Lumină de castani

Astă noapte
ți-au zâmbit din castani
lampioane albe

Nimeni
nu știe
că le-am aprins
să-ți
însoțească
drumul
din primăvara iubirii

Doar tu,
și diminețile fără mine

Dor de Severin

Să-ți fie dor de Turnu Severin
E ca și cum îți este dor de tine

Străjerul Daciei purtând cum se cuvine
Cununa lui Traian în nou destin

Dar luptele menite-n timp să doară
Au semănat în urma lor morminte
Pe care-au înflorit în zori cuvinte
Vorbite românește-ntâia oară

De-aici cuvântul DOR ținut aproape
De inimă, plecă înspre Moldova
Către Ardeal, în Dobrogea, dar slova
Uniți ne strânse, lacrimă-ntre ape

Cu dor de Severin când se oprește
Și Dumnezeu vorbește românește

Povestea inimii

domnului Cristi Megan și copilăriei mele

Duioșia
are
numai
amintiri
frumoase
indiferent
lângă cine

inima

povestește cândva

Viața cu un singur anotimp

Dacă
mi-ai adus
în suflet
primăveri de gând?

Tot
ce a însemnat
pentru noi

drum împreună

s-ar putea
numi

cu recunoștință

viața cu un singur anotimp

Datorită ție

Datorită ție
am
numai
amintiri
frumoase

inima
liniștește
inimă

pentru totdeauna

Darul vieții

Darul vieții –

așa

numesc

acum

frumusețea

inimii

lângă

inimă

pentru azi, mâine, cândva

Povara depărtărilor

Dimineată

amară

nedreaptă bucuriei

așteptate

Fără

imediata

liniște a ta

i-am explicat sufletului

povara depărtărilor

Anotimp dorit

Dragoste-

anotimp dorit

nu lăsa

aproape

frumusețea sau fericirea

inimii

lângă

-iluzorii de-acum-

părerii de vânt

Neînțelegere aparentă

Ce ciudat ninge!

Fulgii par certați definitiv

și puritatea lor

păstrează distanța

ca mai apoi

ca mai apoi să-i regăsim

cu privirile noastre uimite

aproșiți

atât de aproșiți

cuminți și îndrăgostiți ca un rost

pentru a acoperi parcă

împreună

toată tristețea pământului

Și ninge...

Ninge frumos!

Cred că ninge

din gândurile noastre

Prețul anilor

**Dragostea
adevărată este
numai
a oamenilor aleși**

**Fără ea
-indiferent cine ai fi-**

**liniștea
inimii**

plătește prețul anilor

Dincolo de noi

**Dacă
ai
numai
amintiri**

**fără
iubire**

**lasă
inutilitățile:**

privește dincolo de noi

Să fii iubit

prietenului meu, domnul Doru Popescu

Să fii iubit și respectat îți dă
Un semn de minunată împlinire

Demn, pentru tine timpul parcă stă
Să-ți dovedească liniștea din fire

Și-atunci nimic nu-ți pare mai prejos
Decât mărunta pizmă omenească
Ce dăinuie ca răul să domnească
Cu lacrimile fără de folos

Și uiți de toate, vrei mereu ceva
Și vezi seninul clipei care vine
Când lași tristețea sortii, undeva
Și crezi în tot ce-i bun, și crezi în tine

Și nici un gând meschin nu te mai doare
Când reprezinți un rost și ești valoare

Căldura luminii dintre noi

Datorită ție
anii
nu vor
avea

frigul
iernii

liniștea
inimii

păstrând căldura luminii dintre noi

Florile inimii

Departe de tine
am
numărat
altfel

florile
inimii

lăsând
iubirii lumina lor

pentru venirea ta

Patru ani de senin

Dacă
ar fi să
numesc
amintirile cu tine

fără
imensa bucurie
lăsată anilor

inima ar răspunde:

patru ani de senin!

Seninul cărții cu povești

Nu-mi trebuie decât să mă gândesc
Că undeva ești și-mi este bine
Că ești alături florilor din mine
Ce îmi zâmbesc când știu că te-ntâlnesc

Nu-mi trebuie decât să te privesc
Și pleacă îndărătnice talazuri
Purtând cu ele zilnice necazuri
Să-mi lase-n schimb ninori ce le doresc

Nu-mi trebuie decât un gest al tău
Să știu că mai există fericire
Întâia treaptă către împlinire
Și mașteră părerilor de rău

Nu-mi trebuie decât să știu că ești
Seninul meu din cartea cu povești

Fiindcă te-am întâlnit

Dacă
ar
fi

să
numesc

o mare bucurie sau împlinire

a vieții

aș răspunde
fără ezitare:

fiindcă te-am întâlnit!

Frumusețile inimii

Dorința de
a-ți
număra
anilor

frumusețile
inimii

lasă

iubirii în dar

pentru mine – magia lor

Lumina anilor

domnului doctor Constantin Rădoi

Tot mai departe îmi par toate
Și vis părerile de rău
Când mâna ta și gândul tău
Mă mângâie cât se mai poate

O poartă îmi deschide seara
Cu cheia de la mâna ta
Să pot intra senin pe ea
Spre chipul tău senin ca vara

Și toate sunt de-acum frumoase
Și timp, și taină, și cuvânt
Și ochi frumoși cum nu mai sunt
În noaptea ca un legământ

Lumina anilor vei fi
Senin, al fiecărei zi

Duminică cu tine

Fereastră
către
tine
această zi

Cu crizanteme
care
vor veni

Ești peste tot:
în flori
de măr

de tei

Suave
dragi
sau verzi

ca ochii tăi

Măreția iubirii

Nu-mi plac
despărțirile
decât
dacă fac parte
din dragoste

și
nimic
nu mi s-a părut
mai măreț

decât
gestul drag

de a te întoarce
Când gândul tău dorește gândul meu
pentru a nu mai privi
încă o dată

către gândul tău

Dor răspicat

Mi-e dor de tine, greu, intens

Albastru, verde, mov sau gri

Mi-e dor de tine ca de-o zi

În care totul are sens

Mi-e dor să-mi spui, să-ți spun, să fac

Din dragoste sublimul Țel

Iar tu să îmi răspunzi la fel

Să mă înveți să-ți fiu pe plac

Mi-e dor de vorba ta în doi

Sau de tăcerea ta mi-e dor

Să simt că greul e ușor

Și uit povara de nevoi

Mi-e dor de tine răspicat

Mi-e dor de tine imediat

Regina dragostei

Sunt sigur

că

dorul meu

de acum

pentru tine

va fi

-regină a dragostei-

dorul tău

de mai târziu

Lumina de dincolo de noi

Există între noi lumină?-

te-am întrebat într-o dimineață
același
răsărit

și la răspunsul tău
afirmativ
ca îmbrățișarea noastră

deasupra unui adevăr
anume
parcă

ne privea
încrezătoare

din același timp și cer
-drum împreună-

lumina de dincolo de noi

Semnul dragostei

Ești bine?-

m-ai întrebat
printre gânduri
la plecare

și am simțit

în întrebarea
ta
atâta grijă

cât într-un semn
de dragoste

Sărbătoarea din gând (I)

Te uită,
vine Moș Crăciun!

(Dorită,
sărbătoarea vine...)

Și dacă ninge,
unde ești?

Cum poate ninge
fără tine?

Bate vântul peste noi

Să ne respectăm
dorințele

ca pe noi
înșine

Suntem flori de câmp

Bate vântul peste noi...

și nimeni
nu mai știe
nimic

La Baza Apelor

La Baza Apelor
sunt flori de tei
La Baza Apelor
sunt ochii tăi
La Baza Apelor
sunt flori de măr
Zâmbet
pe chipul tău și adevăr
La Baza Apelor
sunt amintiri
La Baza Apelor
sunt împliniri
La Baza Apelor
ești dorul meu
La Baza Apelor
ești tu și eu

Strălucirea soarelui

Stăteam la masă
cu străini
care ne cunoșteau
dar
care
nu mi-au spus
cât te iubesc

Ai venit tu
să-mi spui

Aveai în ochi
strălucirea
soarelui

Am plecat cu ea

Dacă pleci

Dacă pleci
am să aștept
numai clipa
amândurora

Fiecare
izbândă
lasă
inimii

pecetea ta

Sărbătoarea din gând (II)

Nimic
nu
ne
poate
despărți;

ne-adună
sărbătorile

Cel mai luminos surâs

Lumina
pe care
mi-o dăruiești
îmi spune
că ești
parte
din sufletul
meu
dar cred
că nu te-am
iubit
niciodată
mai mult
decât
atunci
când ochii
tăi
au avut
cel mai luminos
surâs

din culoarea dimineții

Lumina dintre noi

Anișoarei Radovici

Pentru
tot
ce
i-am dăruit
vieții

și pentru
cei
ce
nu
ne-au cunoscut

știm
ce ne păstrează

împreună:

lumina dintre noi

Numele tău

Epilog

Discret
am dăruit
numele tău
anilor

Fiecăruia
i se va adăuga
lumina
inimii

pentru tine

Cuprins

Dacă te iubesc	7
Ultima clipă	8
Steaua Nordului	9
Absența ta	10
Amintiri alese	11
Dincolo de tine	12
Aș vrea ce îmi doresc tăcut	13
Cel mai frumos dar	14
Lumea în care cred	15
Surâsul inimii tale	16
Zâmbet final	17
Doar liniștea ta	18
Ninsori cu tine	19
Zi discretă	20
Despărțire	21
Răsplata vieții	22
Raiul din noi	23
Demnitatea oricând	24
Culoarea dragostei tale	25
Cel mai frumos anotimp	26
Seara darurilor tale	27
Stăpânii planetei	28
Demnitate	29
Caleașca Cerului	30
Dor	31

Acasă la noi	32
Mai frumoasă ca Raiul	33
Drum de dor	34
Paradox	35
Poveste nemuritoare	36
Pentru totdeauna	37
Seninul amândurora	38
Darurile inimii	39
Noi doi	40
Când ne vom reîntâlni	41
Când știu că ai să vii	42
Va fi altă zi	43
Deasupra tuturor	44
Aceeași zi	45
Prinosul dragostei	46
Clipă împreună	47
Seara tuturor	48
Rostul vieții	49
Timpul florilor	50
Întâia bucurie	51
Greu de găsit	52
Dincolo de toate	53
Și ceasul își vede de drum	54
Iubire adevărată	55
Tu mi-amintești	56
Lumină de castani	57
Dor de Severin	58
Povestea inimii	59

Viața cu un singur anotimp	60
Datorită ție	61
Darul vieții	62
Povara depărtărilor	63
Anotimp dorit	64
Neînțelegere aparentă	65
Prețul anilor	66
Dincolo de noi	67
Să fii iubit	68
Căldura luminii dintre noi	69
Florile inimii	70
Patru ani de senin	71
Seninul cărții cu povești	72
Fiindcă te-am întâlnit	73
Frumusețile inimii	74
Lumina anilor	75
Duminică cu tine	76
Măreția iubirii	77
Când gândul tău dorește	78
Rostul iubirii de-o zi	79
Dor răspicat	80
Regina dragostei	81
Lumina de dincolo de noi	82
Semnul dragostei	83
Sărbătoarea din gând (I)	84
Bate vântul peste noi	85
La Baza Apelor	86
Strălucirea soarelui	87

Dacă pleci	88
Sărbătoarea din gând (II)	89
Cel mai luminos surâs	90
Lumina dintre noi	91
Numele tău	92